

1 febrer 2016

EXPOSICIONS VIC

ACVIC ACULL LA DOBLE PROPOSTA "EN COLOR I EN BLANC I NEGRE. ENTRE UTOPIES I REALITATS"

bonart

Del 5 de febrer al 2 d'abril, ACVIC Centre d'Arts Contemporànies (carrer Sant Francesc, 1 Vic) acull la mostra *En color i en blanc i negre. Entre utopies i realitats*.

Aquesta exposició proposa un diàleg entre dos projectes, *X-Ville* de Jordi Colomer i *Cada-vez-més* de Teresa Mulet. Dues narratives diferenciades que comparteixen alguns nexes d'unió. Un d'ells és la manera de parlar des de la realitat contemporània vers una opció de transformació necessària.

El compromís de canviar les condicions del moment, en un cas mitjançant la utopia, en l'altre des de l'evidència de què la realitat que estem vivint no és la més desitjable. Un altre nexa és que ambdues narratives posen l'accent en com la construcció col·lectiva de l'espai urbà genera opcions possibles de viure i conviure, una en clau propositiva cara el futur, l'altre en clau d'adversitat vers el present o el futur més immediat. És per això que les dues instal·lacions proposen dos relats que, més enllà de compartir certs elements discursius, apunten cap a opcions contraposades entre si. Una és en color, l'altre és en blanc i negre.

Colomer fa evident el clar interès cap a un nou món possible, "sense utopia és impossible imaginar el futur". Construeix imatges a partir de la idea de microcomunitat que s'autoorganitza per crear estructures més grans, que poden ser alternatives a com es configuren i s'articulen les ciutats contemporànies. Un treball que pren com a referència textos i dibuixos de Yona Friedman, dels anys 70, i reactualitza la necessitat de generar utopies sobre la construcció de la ciutat. Colomer valora de Friedman el fet que proposa transformar les ciutats existents sense la necessitat de crear-ne de noves, tan sols canviant els comportaments, com una resposta col·lectiva a la insatisfacció. Una utopia que serà realitat si hi ha consentiment col·lectiu.

Mulet, per la seva banda, revela una altra dura realitat que es reproduïx en moltes ciutats d'arreu del planeta, les persones que moren de manera violenta, assassinades, executades, exterminades. Persones que en molts casos esdevenen anònimes i són comptabilitzades numèricament com a part de pures estadístiques. És un treball que té com a origen el context de Veneçuela, lloc on Mulet vivia quan el va concebre, però que es resignifica de manera radical en el context de la Mediterrània, que és on ara viu. Fa referència a les diverses formes de violència social que acaben expandint i generalitzant la por i l'horror de viure en un determinat lloc.

La mostra s'inaugura el 5 de febrer a les 19h.